

[Socialministeren]

supplerer de sædvanlige offentlige servicetilbud.

Fortsat udbetaling af erhvervsudygtighedsbeløb ville på længere sigt stille sig hindrende i vejen for en udvidelse af ordningen inden for de økonomiske rammer.

Herudover indeholder lovforslaget enkelte forslag til mindre tekniske ændringer af pensionsloven.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Herved har jeg den ære for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om æg og ægprodukter.
(Lovforslag nr. L 55).

Forslaget sigter bl.a. på at skabe grundlag for at gennemføre Rådets direktiv fra juni 1989 om hygiejne- og sundhedsproblemer i forbindelse med produktion og markedsføring af ægprodukter. I den gældende lov savnes der på visse punkter hjemmel til at gennemføre direktivet. Det gælder blandt andet krav om virksomhedernes egenkontrol, bestemmelser om produktens transport og om personalets helbredstilstand. Direktivet indeholder desuden regler om senere fastsættelse af Fællesskabsbestemmelser om restkoncentrationer af skadelige stoffer i ægprodukter. Direktivet skal gennemføres senest den 31. december 1991.

Med lovforslaget foreslås desuden en systematisk forenkling af den gældende lovgivning på ægområdet. Lovforslaget er i modsætning til den gældende lov afgrænset til kun at angå æg som levnedsmiddel og ikke som avlsmateriale. Denne afgrænsning er foretaget for at adskille regler vedrørende levnedsmidler fra regler, der angår det husdyrsydomsmæssige og avlstekniske område, som er omfattet af husdyrsydomsloven og lov om omsætning af husdyr.

Endelig er den gældende lov, der er fra 1947 med seneste ændring i 1972, i det hele taget ikke tidssvarende, hvorfor det som et led i en almindelig modernisering og som et led i regeringens afbureaukratiseringsprogram er fundet hensigtsmæssigt at foreslå en ny lov på området.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, anbefaler jeg forslaget til Tingets velvillige behandling.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om stempelafgift. (Indførelse af stempelfrihed ved ombytning af realkreditlån og realkreditlignende lån mellem realkreditinstitutter m.v. samt ved optagelse af nye lån hos disse til indfrielse af gamle realkreditlån eller realkreditlignende lån).

(Lovforslag nr. L 57).

Efter lovforslaget vil optagelse af nye realkreditlån eller realkreditlignende lån til indfrielse af et andet realkreditlån eller realkreditlignende lån blive fritaget for stempelafgift.

Hidtil har det kun været muligt stempelfrit at skifte serie eller afdeling inden for samme realkreditinstitut.

Bestemmelsen kan bl.a. finde anvendelse på skift mellem obligationslån, kontantlån og indekslån. Optagelse af nye lån vil kun være stempelfri i det omfang, de optages til indfrielse af gamle lån.

Lån ydet af det nye institut skal under alle omstændigheder på ydelsestidspunktet respektere gældende lånegrænser.

I forbindelse med optagelse af sådanne lån vil det blive muligt at få lån til dækning af udgifterne herved. Denne del af låneoptagelsen vil også kunne ske stempelfrit.

Lånefinansiering af de nævnte udgifter forudsætter efterstående panthaveres samtykke, hvis dette ikke allerede fremgår af pantebrevsbestemmelserne.

Forslaget skønnes ikke at medføre noget nævneværdigt egentligt provenutab, da det må antages, at stempelfriheden vil være en forudsætning for, at der i væsentligt omfang vil ske overflytning mellem realkreditinstitutter m.v.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale det til Tingets velvillige og hurtige behandling.

Lysholm Christensen (KRF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig hermed at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af filmloven.
(Lovforslag nr. L 56).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Birthe Hansen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig hermed at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om støtte til revidering og fornyelse af biografer.

(Beslutningsforslag nr. B 13).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvilige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene:

Spm. nr. S 93

1) Til socialministeren af:

Taanquist (S):

»Med hvilken hjemmel har ministeren ændret forretningsordenen for amtsankenævnene på en sådan måde, at den begrænser nævnets muligheder for at omgøre afgørelser i sager om klager over kommunale afgørelser?«

Skriftlig begrundelse

Det er tvivlsomt, om den bemyndigelse, ministeren har til at fastsætte forretningsordenen for amtsankenævnene og Den Sociale Ankestyrelse, kan bruges til at foreskrive nævnene og styrelsen, hvilke sager de kan omgøre, og hvilke de ikke kan omgøre. Dette har sandsynligvis indtil nu ikke haft den store indflydelse på afgørelserne. Men når ministeren nu helt uden om lovgiverne skærper disse bestemmelser på en måde, der er til skade for de sociale klienter, kræver det en redegørelse fra ministeren for, hvorfor ministeren henter denne hjemmel.

Det fremgår intet sted i lovforarbejderne, at en sådan bemyndigelse var tiltænkt ministeren.

Taanquist (S):

Det, der har foranlediget den række spørgsmål, jeg har stillet til socialministeren i dag, strækker sig fra det groteske til det grundlovsstridige.

Grundloven adskiller som bekendt den lovgivende og den udøvende magt, og det er helt klart, at lovgiverne har ønsket et fuldstændigt uafhængigt socialt ankesystem, som ingen skal kunne gribe ind i. Det kan man se alene ved at læse den sociale styrelseslovs § 18.

Den ændring, som socialministeren her foreslår, rører ikke ved forretningsgangen – hvilket socialministeren selvfølgelig ville have haft ret til – men den medfører en indskrænkning i ankenemyndighedernes ret til at vurdere og afgøre de enkelte klager.

Socialministeren (Aase Olesen):

Spørgeren spørger i sit spørgsmål nr. S 93, med hvilken hjemmel vi har ændret forretningsordenen for amtsankenævnene. Svaret er, at socialministeren efter bistandsloven kan fastsætte nærmere regler for behandling af klagesager, samtidig med at den sociale styrelseslov afgiver hjemmel til at fastsætte en forretningsorden for ankeinstanserne.

Disse to bemyndigelser udgør efter min opfattelse et tilstrækkeligt grundlag for, at jeg som minister kan indskærpe over for ankeinstanserne, hvad de bør lægge vægt på ved sagsbehandling. Jeg mener, at det i et udpræget decentralt system som det sociale er ankeinstansernes primære opgave at vurdere, hvorvidt loven er anvendt rigtigt, og at sikre, at borgeren ikke udsættes for åbenbare urimeligheder.

Som det måske er bekendt, har jeg i sinde i meget nær fremtid at fremsætte forslag til ændring af den sociale styrelseslov og lov om social pension m.v. bl.a. vedrørende omlægning af reglerne om tilkendelse af førtidspension, refusionssatser og ankestrukturen m.v. I dette lovforslag har jeg tænkt mig at foreslå en lovbestemmelse om disse spørgsmål.

Men da der nu fra forskellig juridisk side – jeg understreger: ikke fra Ankestyrelsen, som det var hævdet i pressen i går – er rejst tvivl om, hvorvidt der er tilstrækkelig hjemmel til at give disse regler i forretningsordenen, har jeg besluttet mig for at trække bekendtgørelserne tilbage indtil videre, sådan at Folketinget kan tage stilling til, om forretningsordenen skal have dette indhold.

Så slipper vi for at få en lang juridisk diskussion om disse bekendtgørelser i forbindelse med lovforslaget.

Taanquist (S):

Jeg kender selvfølgelig de lovbestemmelser, som ministeren refererer til, men jeg mener bestemt ikke, at de dækker det, som ministeren her har foretaget. De dækker det rent forretningsmæssige og sagsgangen m.m., men ikke